

ligge, men jeg har dog udtalt mig saaledes, at Ingen vilde kunne være i Tvivl om, hvorledes den Dyrkning vilde komme til at see ud, der blev opført efter den Anvisning, som jeg saaledes har givet. Jeg havde først og fremmest haabet derved at give Anledning, til at den høfkerede Minister kom med en nærmere speciel Udvikling. Det har han dog ikke gjort. Han har vel omtalt disse Punkter med megen Bølliville, ja, jeg tør sige at han væsentlig har henholdt mig til dem, men en egentlig frugtbringende Forhandling er ikke fremkommen ad den Vej. Men jeg har dog allsaa tildeels opnaaet det Siemed, jeg vilde, og jeg skal naturligvis ikke affære andre Medlemmer, ved for tidlig at tage disse mine Punkter tilbage, Seiligheden til at komme ind paa en yderligere og mere detailleret Forhandling om dem, skjøndt jeg forøvrigt selv tilstaaer, at den efter det Standpunkt, paa hvilket Sagen for Diebliffet befinder sig, neppe vil bringe Frugt. Men jeg forbeholder mig at gjøre, hvad jeg allerede bebudede igaar, nemlig senere at tage de saaledes af mig opstillede Punkter tilbage. Jeg skal dog endnu gjøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at, naar jeg tager dem tilbage, saa er det ikke alene, fordi de havde opnaaet deres Siemed, nemlig at fremkalde en frugtbar Discussion, saavidt dette kunde opnaaes, hvilket naturligvis maatte berøbe paa den ærede Minister og de ærede Medlemmer — en Discussion, der havde bestemte Ting at holde sig til — men deres Tilbagetagelse vil ogsaa ganske væsentlig være begrundet deri at de, som efter mit Skøn — men Enhver er jo Dommer over sine egne Handlinger — havde et særligt Kald til at støtte dem her, have desaboueret dem, og jeg veed da ikke, til hvis Fornøjelse jeg skulde fastholde dem.

Madvig: Det er noget seent, at jeg tager Ordet, og jeg vil begynde med den Bemærkning, at jeg har forespurgt mig hos den ærede Formand, om der var Udsigt til at kunne slutte Forhandlingen idag. Saa Til-

fælde vilde jeg have frasaldet Ordet eller dog kun sagt et Par Ord; men Formanden har sagt mig, at dette ikke kunde naaes, og naar det ikke kan skee, vil jeg dog udtale mig lidt udførligere. Jeg vil gjøre det, fordi jeg ikke vil kunne afgive min Stemme i Henhold til, hvad der hidtil er kommet frem. Jeg kan ikke stemme for nogen af de foreslaaede Dagsordener, og naar jeg stemmer imod dem, saa er det tildeels i Henhold til, hvad der er sagt af det ærede 1ste Medlem for 9de Kred (N. Rasmussen). Det ærede 1ste Medlem for 9de Kred har i mine Dine Net indtil en vis Grad, naar han siger, at en Deel Medlemmer her kunde være opfordrede til at bearbejde Forslaget, idet der fra deres Standpunkt ikke er tilstrækkelig Grund til at afvise det ved en Dagsorden. Jeg sigter herved til alle dem, der gaae ud fra, at man kan tillægge, directe eller indirecte, ad en mere eller mindre aaben Vej, Gæsterne eller deres Efterladte en Deel af den Værdi, for hvilken Fæstegaarden udbringes ved et tungent Salg. Saa snart man kan gaae ind paa det, seer jeg ikke, at man kan sige, at det Grundlag, som er kommet fra det andet Thing, er aldeles ubrugeligt, og jeg kan derfor heller ikke erkjende, at ikke Regjeringen kunde indtil en vis Grad gaae ind paa at bearbejde Lovforslaget. Men da jeg ikke kan gaae ind paa denne Tilbeling af en Dvotadeel, det være $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$ eller $\frac{1}{6}$ til Gæstefamilierne ved Lov, saa er for mig Udsigten til at faae Noget ud af det os foreslaagne Lovforslag tilintetgjort. Men det vil jeg udtrykke ved at stemme mod Lovforslagets Fremme, ikke ved at stemme om en Dagsorden. Naar jeg skal sige, hvorfor jeg særlig har sølt mig opfordret til at gjøre Rede for mit Standpunkt, skal jeg ligefrem udtale, at det er, fordi den Synsmaade, hvortil jeg i det endelige Resultat slutter mig, igaar er bleven gjort gjældende med en Freidighed, som noget overraskede mig, og som gik for vidt for mig. Støttende sig til, hvad man troer, og hvad jeg ogsaa troer er berettiget